

دکتر یزدان مظاهری

دانشیار بازنشسته دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

۱۳۹۶

دکتر یزدان مظاهری در سال ۱۳۲۸ در همدان به دنیا آمد. البته اصالت ایشان همدانی نیست، خود ایشان در این زمینه بیان کرده‌اند که در جریان سفری که پدر و مادرش به همدان داشته‌اند در این شهر متولد شده است «اصالت من از قوم لک است. اما در تهران بزرگ شدم و مدرسه رفتم. از میان تمام خواهر و برادرها، فقط من هستم که آنجا متولد شدم». وی تحصیلات دوره ابتدایی را در سال ۱۳۳۵ در تهران شروع کرد و در سال ۱۳۴۷ در رشته دامپزشکی دانشگاه تهران پذیرفته شد و تحصیلات خود را تا پایان دوره دکتری عمومی در سال ۱۳۵۳؛ در همین شهر ادامه داد. دکتر مظاهری در فاصله ۵۳ تا ۵۵ به عنوان افسر سپاهی ترویج در زنجان خدمت نمود و به عنوان افسر سپاهی نمونه انتخاب شد.

وی در سال ۱۳۵۵ از رساله خود دفاع نمود. پایان‌نامه دوره دکتری عمومی ایشان، درباره‌ی بیماری - های کلیه در دام های بزرگ و به راهنمایی دکتر حسینیون بود. ایشان در آزمون ورودی دانشگاه‌های کشور در سال ۱۳۴۸ در رشته دندان‌پزشکی دانشگاه تهران نیز قبول شده بود ولی به علت علاقه‌ای که به رشته دامپزشکی داشت؛ این رشته را برگزید. در آن زمان، تنها دانشکده دامپزشکی موجود در ایران، در تهران بود و سال ۱۳۴۸ دانشکده دامپزشکی شیراز و سال‌های حدود ۵۳-۵۲ دانشکده‌های اهواز و ارومیه افتتاح شدند. بنابراین قبل از انقلاب فقط چهار دانشکده دامپزشکی دولتی موجود بود.

ایشان درباره استادان خود می‌گوید: در طول زمان تحصیل از دانش استادان بزرگی چون دکتر میر بابایی که در واقع بیان‌گذار دانشکده‌ی دامپزشکی اهواز محسوب می‌شوند، تا دکتر نقشینه و حسینیون و بسیاری از بزرگان دیگر بهره بردم. استادان گرامی چون آقایان دکتر بازرگانی، نادعلیان، راد، هورشتی و نوروزیان در زمان پایان دوره تحصیلی دوره دکتری عمومی، هنگامی که در کسوت مربی مشغول خدمت بودند، مرا در امر آموزش علوم و فنون دامپزشکی یاری رساندند.

وی درباره‌ی تعداد افراد ورودی دکتری عمومی خود نوشته است «بیش از ۴۰ نفر بودیم. بعضی‌ها از هم ورودی هایمان تغییر رشته دادند. برخی در خارج کشورند. مثلاً دکتر بهبودی که از اعضای تحریریه‌ی مجله دامپزشکی دانشگاه تهران هم هست و در حال حاضر مشاور دانشگاه کالیفرنیاست. تعدادی از آن‌ها هم متأسفانه فوت کرده اند از جمله دکتر شهرام.»

بعد از ۴۰ سال یعنی از سال ۸۷، سالی یک بار دور هم جمع می‌شویم که امسال این گردهمایی برای دهمین بار در ۳۰ شهریور امسال انجام شد. ایشان درباره‌ی هم ورودی‌های شاخص خود در دوره دکتری عمومی نوشته‌اند «چند نفرشان قبلاً همین دانشکده بودند، مثلاً آقای دکتر محمود جمشیدیان که بازنشسته شدند. آقای دکتر ثابت و همسرشان دکتر اطیابی ابتدا اینجا بودند، که بعد از جنگ تحمیلی از دانشکده ما رفتند. آقای دکتر محمد نوری ورودی بعد از ما بودند. مرحوم دکتر یوسف بیگی میکروبیولوژیست در ارومیه، آقای دکتر محمود بلورچی از اساتید برجسته مامایی و بیماری‌های تولید مثل دام، آقای دکتر فقیهی فارماکولوژیست که زمانی رییس دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران بودند. دکتر نقیعی پارازیتولوژیست، تا قبل از بازنشستگی رئیس دانشکده مشهد بودند. خانم دکتر برقی در حال حاضر در دانشگاه پزشکی مازندران مشغول هستند.» دوستان یاد شده بیشتر در گیر کار دانشگاهی بودند. در خارج از کار دانشگاهی آقای دکتر سعود روحانی علاوه بر اشتغال در کار خدمات دامپزشکی دولتی و خصوصی با توجه به گذراندن دوره MPVH در دانشگاه تهران، عهده دار تدریس در دانشگاه مازندران نیز بودند. سرکار خانم دکتر واله در سازمان برنامه و سرکار خانم دکتر صادق زاده و سرکار خانم دکتر توکلی از کارشناسان ارشد برجسته‌ی سازمان متبوع خود بودند که اکنون به افتخار باز نشستگی نایل شده‌اند. یکی از هم ورودی‌های شاخص ما جناب دکتر ستار فرامرزی متولد ۱۳۱۱ هست که در زمان تحصیل در دانشگاه، شب‌ها در اداره‌ی متبوع خود (جنگلبانی و منابع طبیعی) مشغول بود. دکتر خوی‌لو با وجود امکان انتخاب رشته‌ی پزشکی، دامپزشکی را انتخاب نمود در ادامه موفق به اخذ PhD از دانشگاه یوتا شد و آقایان دکتر مدرس گیلانی و دکتر کارگر موخر و دکتر ستوده نیا به ترتیب در موسسات پاستور و رازی مشغول به خدمت شدند که دومی با رتبه‌ی استاد پژوهش به افتخار باز نشستگی نایل آمد. آقایان دکتر رحیمی و جلالی پور ضمن تحصیل، نظامی هم بودند که دومی با داشتن تخصص علوم آزمایشگاهی و همچنین

دکتر فلاحی، در همین زمینه به کار مشغول هستند. آقای دکتر رهگذر در سمت سرپرستی بهداشتی کشتارگاه اصفهان شاغل بوده و دکتر توفیقی در زمینه دارو های دامپزشکی کار می کند. آقایان دکتر رستمی و مرحوم فرهنگ در سازمان دامپزشکی شاغل بودند. و.....

دکتر مظاهری در سال ۵۷ به عنوان مربی تمام وقت در دانشکده دامپزشکی جندی شاپور اهواز که از اسفند ۵۶ از گروه به دانشکده ارتقاء یافته بود به طور تمام وقت استخدام شد. در زمان جنگ تحمیلی (به خاطر تعطیلی دانشگاه) چند ماهی در پائیز ۵۹ در هلال احمر تهران در تفکیک و پخش دارو به مناطق جنگی مشارکت داشت. زمستان ۵۹ و بهار ۶۱ را در جهاد سازندگی ایذه به خدمات دامپزشکی مشغول بود. چند ماهی هم در اداره دامپزشکی رامهرمز مشغول به خدمت شد.

ایشان در فاصله آذر ۶۱ تا شهریور ۶۲ در شرکت گوشت و بسته بندی زیاران تهران با استفاده از مرخصی بدون حقوق مشغول بود و پس از آن دوباره در دانشگاه مشغول به کار شد؛ که حاصل آن چند دوره کوتاه مدت و بلندمدت کاردانی دامپزشکی بود. با همکاری ایشان و دیگر مسئولان دانشکده در سال ۶۵ اولین دور کارشناسی ارشد پیوسته رشته دامپزشکی بعد از انقلاب راه اندازی شد که دانشجویان این دوره از بهترین دانشجویان و دانش آموختگان دامپزشکی کشور شدند.

ایشان چند سالی هم در فاصله ی سالهای ۶۴ تا ۷۳ در زمینه خدمات درمانی دامپزشکی، بعد از ساعات اداری و آموزشی مشغول به کار بوده است که معتقد است علاوه برکسب درآمد، در زمینه تدریس کاربردی آناتومی مفید بوده است.

وی در سال ۶۸ با شرکت در امتحان ورودی سراسری رشته های تخصصی دامپزشکی در تهران، در رشته تخصصی آناتومی پذیرفته شد. رشته تخصصی علوم آناتومی در دانشگاه شهید چمران اهواز باهمت مرحوم دکتر رشیدی در زمان ریاست جناب آقای دکتر خواجه، برقرار شده بود. در سال ۷۲ امتحان جامع را با موفقیت سپری کرده و در سال ۷۵ به عنوان اولین دانش آموخته رشته ی تخصصی دامپزشکی اهواز از رساله خود دفاع کرد. دکتر مظاهری در پاسخ به سوالی درباره زمان آغاز دوره ی تخصص خود گفته اند «سال ۶۸. اولین دانشجوی دوره های تخصصی در این دانشکده هستم که

فارغ‌التحصیل شدم. خدا رحمت کند دکتر رشیدی این دوره را راه انداخت. یک زمانی سرپرست کشتارگاه اهواز بودم. اینجا بهداشت و بازرسی گوشت درس می‌دادم و از سال ۵۷ به صورت تمام وقت استخدام شدم. حتی زمانی که از دوره تخصص فارغ‌التحصیل شدم هم بازرسی گوشت را تا چندین سال درس می‌دادم تا دوستان دیگر آمدند. سال ۷۲ فارغ‌التحصیل شدید؟ بله اما ۷۵ دفاع کردم. چرا علوم تشریحی را در دانشگاه تهران ادامه ندادید؟ چون من اینجا مربی بودم. درس می‌دادم و درس می‌خواندم. راضی هم بودم!»

دکتر مظاهری در عین حال تدریس بهداشت و بازرسی گوشت را تا سال ۸۱ ادامه داد ضمن اینکه در فاصله‌ی سال‌های ۷۴ تا ۷۷ مدیر گروه بهداشت مواد غذایی با منشأ دامی بود. در فاصله سال‌های ۸۱ تا ۸۳ سرپرست دوره‌ی تخصصی علوم آناتومی و جنین‌شناسی را بر عهده داشت و در ابتدای سال هشتاد و هشت به رتبه‌ی دانشیاری نائل شد.

ایشان درباره رشد آموزش عالی می‌گویند دانشگاه عزیزمان در مدت این چهار دهه با وجود مواجهه با هشت سال جنگ تحمیلی، باهمت مسئولان و اعضاء هیئت‌علمی، دانشجویان و کارکنان شریف پیشرفت کیفی و کمی زیادی داشته که مانند بسیاری از دانشگاه‌ها جنبه‌ی کمی آن بارزتر است، که امیدوارم باهمت عالی همه‌ی عزیزان بتوانیم جایگاه واقعی و ارزشی خودمان را در کشور به دست آوریم.

وی تا به حال بیش از ۴۰ مقاله کوتاه و کامل فارسی به عنوان نویسنده اول یا همکار در مجلات علمی به چاپ رسانده که نیمی از این مقاله‌ها به زبان انگلیسی بوده است. راهنمایی ۱۰ پایان‌نامه کارشناسی ارشد و ۴ پایان‌نامه دکترای تخصصی را عهده‌دار بودند و نیز یک کتاب چاپ‌شده و حداقل سه کتاب در دست انتشار در دستور کار را دارد.

دکتر مظاهری درباره خانواده خود می‌گویند: در آبان سال پنجاه و پنج ازدواج کردم. همسرم خان نسرین نصری نظیف، مدتی کتابدار پژوهشکده معلمان اهواز و بعد از آن دفتردار دبستان اندیشه واقع در کوی استادان شد. حاصل این ازدواج سه دختر است. دختر اولم در دانشگاه شهید بهشتی تهران، صنایع غذایی خوانده است و کتابی در همین حوزه از فرانسه به فارسی ترجمه کرده که به چاپ سوم

رسید. دختر دومم در دانشگاه تهران کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی خوانده و دختر سومم در دانشگاه علامه طباطبایی تهران، علوم ارتباطات خوانده و در حال حاضر دانشجوی کارشناسی ارشد در همین رشته در دانشگاه علوم و تحقیقات تهران است .

مسلم است که علاوه بر زحمت پدر و مادر و معلمان، لطف دوستان و تلاش خود، رسیدن به جایگاه فعلی را مدیون خانواده‌ی عزیزم به ویژه همسرم می‌باشم. وی در خصوص فعالیت‌های ورزشی خود می‌گوید: من علاوه بر خانواده و کتاب و درس و دانشگاه، همواره به ورزش علاقه‌مند بودم. از سال ۶۸ در ورزش همگانی خوزستان حضور داشتم، در سال ۱۳۸۱ موفق به پیمودن دوی ماراتون به مسافت حدود ۴۲ کیلومتر شدم. در سال ۱۳۸۶ از طرف سرپرست ورزش‌های همگانی استان به عنوان سرپرست ورزشکاران کارکنان دولت به زنجان اعزام شدم. حضور من در دانشگاه از ابتدای سال پنجاه و هفت تا امروز، با تمام فراز و نشیب‌هایش همواره خاطره‌انگیز بوده است.